

Sygn. akt: I C 664/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	asesor sądowy Marcin Borodziuk
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2020 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa M. M. (1)

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda M. M. (1) kwotę 3.545 (trzy tysiące pięćset czterdzieści pięć) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 maja 2020 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 835,73 (osiemset trzydzieści pięć 73/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 664/20 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 listopada 2020 r.

Powód M. M. (1) domagał się od (...) Spółki Akcyjnej w S. zapłaty kwoty 9.828,20 złotych, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 09 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty, oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że dochodzona przezeń wierzytelność wynika ze szkody, jakiej doznał poszkodowany M. M. (2) w swoim pojeździe marki N. (...) w dniu 28 lutego 2020 r. Wymieniony zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...), według dziennej stawki w kwocie 260 złotych netto za dobę, tj. za 34 dni łącznie 10.873,20 złotych brutto. W dniu 01 kwietnia 2020 r. poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy, gdyż otrzymał odszkodowanie za szkodę całkowitą we własnym samochodzie. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi 1.045 złotych z tytułu odszkodowania za wydatki związane z najmem pojazdu zastępczego. Uznał za zasadny najem w niepełnym okresie, nie zaakceptował także stawki najmu, obniżając ją do wartości wskazanej we własnej ofercie najmu pojazdu zastępczego. Tymczasem umowa proponowana przez ubezpieczyciela

była niekorzystna dla poszkodowanego i nie została przez niego zaakceptowana. Ponadto powód zakwestionował, aby pozwany miał faktyczną możliwość zorganizowania najmu w tej stawce.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu. Uzasadniając swe stanowisko pozwany stwierdził, że poszkodowany miał możliwość skorzystania z zaproponowanego przez ubezpieczyciela najmu pojazdu zastępczego w stawce 95 złotych brutto, i mógł w ten sposób zminimalizować zakres szkody. Wbrew twierdzeniom powoda, byłby to najem u podmiotu profesjonalnego, o uznanej renomie i ogólnym zasięgu działania, a do jego warunków nie należało poniesienie jakichkolwiek opłat, takich jak kaucja czy prowizja. Jeżeli zaś chodzi o okres najmu, powód w dniu 05 marca 2020 r. otrzymał informację o całkowitym charakterze szkody wraz ze sposobem jej wyliczenia, co obligowało do podjęcia starań o nabycie nowego samochodu. Bierne oczekiwanie na zapłatę odszkodowania powodujące zwiększenie rozmiaru szkody jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie może obciążać zakładu ubezpieczeń. W tej sytuacji uznany przez ubezpieczyciela czas 11 dni jest wystarczający na dokonanie czynności związanych ze zbyciem wraku i zakupem nowego pojazdu.

Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia:

W dniu 28 lutego 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego został uszkodzony pojazd marki N. (...), będący własnością M. M. (2). Sprawca kolizji miał zawartą umowę w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z (...) Spółką Akcyjną w W.. Jeszcze w dniu zdarzenia M. M. (2) wynajął u M. M. (1) pojazd zastępczy marki S. (...), przy określeniu stawki najmu na 260 złotych netto za dobę.

(bezsporne)

Łączny koszt najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego M. M. (2) wyniósł 10.873,20 złotych, za 34 dni.

(dowód: faktura nr (...) z 01.04.2020 r., k. 16)

W dniu 02 marca 2020 r. M. M. (2) sporządził oświadczenie, z którego wynika, że M. M. (1) okazał mu regulamin wypożyczalni K. R.. Wskazał, że obawia się zawarcia umowy w związku z tym, że przedstawiony dokument ma 17 stron, oraz że w świetle jego treści mógłby zostać obciążony dodatkowymi kosztami, takimi jak zapłata kaucji, opłata za mycie tapicerki, dopłata za pakiet „młody kierowca”, oraz udział własny w szkodzie. M. M. (2) oświadczył też, że w pojeździe chciałby przewozić swojego psa B., co wykluczała treść regulaminu.

(dowód: oświadczenie M. M. (2) z 02.03.2020 r., k. 18)

W dniu 03 marca 2020 r. (...) S.A. w S. przesłała do M. M. (1) wiadomość e-mail, stanowiącą potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia szkody z dnia 28 lutego 2020 r. W treści tej wiadomości zawarta została informacja o warunkach najmu pojazdu zastępczego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W treści tej informacji wskazano na fakt współpracy ubezpieczyciela z wypożyczalnią (...), 99 R., A. i P., o ogólnopolskim zasięgu działania. Wskazano, że osoby wynajmujące pojazdy za pośrednictwem (...) S.A. zostały objęte preferencyjnymi warunkami najmu, tj. brak konieczności wpłacania kaucji bądź innych poświadczeń finansowych, brak opłat za nielimitowany przebieg, przygotowania pojazdu bądź wyjazd poza granice Polski, dodatkowego kierowcę wynajmowanego pojazdu, całodobową obsługę (w tym podstawienie i odbiór pojazdu), pokrycie kosztów udziału własnego w szkodzie na pojeździe zastępczym, bezgotówkowe rozliczenie szkody. W treści tej propozycji wskazano na wysokości stawki brutto za dobę najmu – dla pojazdu z segmentu C w kwocie 95 złotych, a dla samochodu z segmentu D – 135 złotych.

(dowód: wiadomość e-mail z 29.02.2020 r., k. 68-71)

(...) Spółka Akcyjna w S. faktycznie współpracuje z wypożyczalnią (...) sp. z o.o. sp. k. w K., (...) sp. z o.o. w W., 99 (...) sp. z o.o. w W., które to podmioty wynajmują pojazdy zastępcze po stawkach dobowych uzgodnionych

z ubezpieczycielem. Klienci E. Hestii nie ponoszą przy tym ewentualnych kosztów związanych z pokryciem udziału własnego w nieumyślnie wyrządzonych szkodach w pojeździe zastępczym, ani kaucji czy opłat za wypożyczenie bez limitu kilometrów.

(dowód: oświadczenia osób uprawnionych do reprezentacji powyższych podmiotów, k. 76-92)

W dniu 05 marca 2020 r. pracownik (...) S.A. w S. przesłał do M. M. (1) wiadomość e-mail, z dokumentami dotyczącymi szkody z dnia 28 lutego 2020 r., w tym wyceną wartości pojazdu przed zdarzeniem, na kwotę 5.970 złotych, wartości wraku na 1.090 złotych, a kosztów naprawy na kwotę 22.682,84 złotych.

(dowód: wiadomość e-mail z 05.03.2020 r., k. 53-67)

W dniu 30 marca 2020 r. (...) Spółka Akcyjna w S. wypłaciła poszkodowanemu M. M. (2) odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w pojeździe marki N. (...).

(fakt niezaprzeczony)

M. M. (2) zwrócił M. M. (1) pojazd zastępczy w dniu 1 kwietnia 2020 roku.

(bezsporne)

W dniu 01 kwietnia 2020 r. M. M. (2) zawarł z M. M. (1) umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której przeniósł na jego rzecz wierzytelność wobec (...) Spółki Akcyjnej w S., z tytułu zawartej przez sprawcę szkody z tym zakładem umowy ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych, dotyczącej pojazdu M. (...) nr (...) nr polisy (...).

(dowód: umowa przelewu z 01.04.2020 r., k. 17)

W toku postępowania likwidacyjnego (...) Spółka Akcyjna w S. wypłaciła M. M. (1) kwotę 1.045 złotych brutto z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(bezsporne)

Ubezpieczyciel w piśmie z 09 kwietnia 2020 r. poinformował o przyznaniu odszkodowania w powyższej kwocie, wskazując, że zasadny okres najmu wynosi 11 dni, przy czym uwzględniono 4 dni od zgłoszenia szkody do dnia wykonania oględzin, oraz 7 dni od daty wykonania oględzin i przekazania poszkodowanemu informacji o kwalifikacji szkody jako całkowitej wraz z wyceną wartości pojazdu. Wysokość stawki najmu została zweryfikowana do kwoty 95 złotych brutto za dobę, jak dla pojazdu z segmentu C, z uwagi na wiek pojazdu uszkodzonego klasy D.

(dowód: decyzja z dnia 09.04.2020 r., k. 25-27)

Wskazanie dowodów, na których oparł się Sąd oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności:

Niniejsza sprawa, jako dotycząca roszczenia o świadczenie nieprzekraczające kwoty 20.000 złotych, podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym. Zgodnie z art. 505⁷ § 1 k.p.c. ilekroć ustalenie zasadności lub wysokości świadczenia powinno nastąpić przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego.

Zdaniem Sądu zasięgnięcie wnioskowanego przez powoda dowodu z opinii biegłego było zbędne. Po pierwsze, strona pozwana kwestionując stawkę najmu wskazaną przez powoda odnosiła się nie tyle do rynkowych stawek najmu, co powoływała się na możliwość skorzystania przez poszkodowanego z tańszej oferty, przedstawionej mu w toku postępowania likwidacyjnego. Jeżeli zaś chodzi o zasięganie opinii na okoliczność zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, to w orzecznictwie funkcjonuje utrwalony pogląd pozwalający Sądowi na samodzielne określenie, przez

jaki czas poszkodowany mógł korzystać z samochodu zastępczego w sytuacji, gdy szkoda w pojeździe uszkodzonym miała charakter całkowity.

Dodatkowo stwierdzić należy, że stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o dowody z dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.), których autentyczność i treść nie były kwestionowane, a Sąd także z urzędu nie powziął wątpliwości w tym przedmiocie.

Z kolei okoliczność wypłaty poszkodowanemu odszkodowania z tytułu szkody całkowitej w pojeździe w dniu 30 marca 2020 r. należało uznać za przyznaną przez stronę pozwaną, albowiem nie odniosła się do faktów wskazanych w tym zakresie przez powoda w pozwie. Takiemu wnioskowaniu nie sprzeciwiają się w żaden sposób wyniki rozprawy (art. 230 k.p.c.), na której strona ozwana nie stawiała się.

Wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą prawną żądania strony powodowej był art. 659 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

W myśl art. 805 k.c., świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Ramy obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń określają przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152). Zgodnie z art. 34 ust. 1 tej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Ustawa powyższa odsyła zatem do zasad odpowiedzialności odszkodowawczej określonych w Kodeksie cywilnym, w szczególności do art. 361-363 k.c.

W myśl art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.). Z kolei art. 363 § 1 zd. 1 k.c. stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że szkoda podlegała likwidacji w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (oc) i to oznacza, że pozwany ubezpieczyciel zobowiązany jest do pokrycia wszelkich kosztów związanych ze szkodą. Zgodnie z zawartą umową odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel gwarantuje naprawienie szkody. W myśl art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.), a wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c.

Zważyć dalej należy, że utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego jest normalnym następstwem szkody w rozumieniu art.

361 § 1 k.c. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkody podlegających wyrównaniu. Samo tylko zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2020 r., III CZP 63/19, LEX nr 2830567).

W orzecznictwie od lat podkreśla się przy tym, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania z komunikacji zbiorowej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11, 7 sędziów, OSNC 2012/3/28).

Zasadność najmu pojazdu zastępczego nie była przez pozwanego kwestionowana, jednakże zaprzeczył on słuszności najmu w okresie wykraczającym ponad 11 dni oraz wysokości stawki najmu przyjętej przez powoda.

W związku z tym przypomnieć należy ugruntowany pogląd z orzecznictwa, zgodnie z którym odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna – tzw. szkoda całkowita (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III CZP 76/13, OSNC 2014/9/85).

Mając na uwadze bezsporny fakt, że naprawa pojazdu N. (...), będącego własnością M. M. (2), po kolizji nie byłaby opłacalna, zasadny okres najmu wyznaczały daty powstania szkody oraz możliwości nabycia pojazdu. Skoro odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu zostało przekazane M. M. (2) w dniu 30 marca 2020 r., poszkodowany miał kilka dni na zorientowanie się w cenach i nabycie nowego pojazdu. Nie było to z pewnością łatwym zadaniem, w związku z obostrzeniami związanymi ze stanem epidemii obowiązującym na terenie całego kraju. Tymczasem poszkodowany zdał pojazd zastępczy już w dniu 01 kwietnia 2020 r.

Żadną miarą nie zasługuje na podzielenie argumentacja strony pozwanej w tym zakresie, w którym podnosi, że „bierne oczekiwanie na zapłatę odszkodowania powodujące zwiększenie rozmiaru szkody jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie może obciążać zakładu ubezpieczeń”. Sama informacja o całkowitym charakterze szkody nie obliguje jeszcze poszkodowanego do podjęcia starań o nabycie nowego pojazdu. Należy bowiem mieć na względzie, że nie ma on obowiązku angażowania własnych oszczędności (jeżeli takowe w ogóle posiada) na zakup pojazdu w sytuacji, gdy jego dotychczasowy pojazd uległ uszkodzeniu z winy innej osoby, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego.

Bierne wstrzymywanie się z wypłatą odszkodowania w nadziei, że poszkodowany za własne środki pieniężne zakupi nowy pojazd i zwróci pojazd zastępczy, faktycznie prowadziło do zwiększenia należnego poszkodowanemu odszkodowania, ale jest to w pełni uzasadnione postawą ubezpieczyciela, który zwlekał z zapłatą działając na własną niekorzyść. Stąd za zasadny należało uznać pełny okres 34 dni najmu.

Jak już wskazano wyżej, między stronami zachodził także spór co do wysokości dobowej stawki najmu samochodu zastępczego.

Zauważyć należy, że poszkodowana wynajęła samochód zastępczy u powoda jako wybranego przez siebie podmiotu. Ubezpieczycielowi zostało zgłoszone żądanie naprawienia szkody przez samego powoda, jako cesjonariusza

wierzytelności z tytułu odszkodowania. Oferta zorganizowania najmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela in abstracto nie może być traktowana jako niemająca znaczenia dla zasadności stawki najmu.

W orzecznictwie słusznie przyjmuje się bowiem, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r., III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56).

W treści uzasadnienia przywołanej uchwały Sąd Najwyższy w pełni zasadnie przyjął, że w ramach ciężącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczonemu). Sąd ten stwierdził, że nie ma to jednak nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana.

W niniejszej sprawie powód już w pozwie podniósł, że pozwany nie był w stanie zorganizować najmu po wskazanej przez siebie stawce. W tej sytuacji to na stronie pozwanej spoczywał ciężar wykazania tego, że złożył propozycję, która wykraczała poza zwykły informacyjny charakter i określała warunki najmu pozwalające na podjęcie decyzji o skorzystaniu z niej.

Pozwana sprostowała temu ciężarowi w procesie. W ocenie Sądu propozycja ubezpieczyciela zawarta w wiadomości e-mail z 29 lutego 2020 r. określała wszelkie przedmiotowo istotne warunki, na jakich miał się odbywać najem pojazdu zastępczego zorganizowany za pośrednictwem ubezpieczyciela. Przede wszystkim z oferty tej wynika nie tylko wysokość stawki najmu, ale też brak obowiązku poniesienia dodatkowych opłat, takich jak m. in. udział własny w szkodzie w pojeździe zastępczym, kaucja.

Wobec stanowiska procesowego powoda, ubezpieczyciel winien był wykazać, że miał realną możliwość wynajęcia pojazdu po wskazanej przez siebie stawce najmu. To on wywodził ze wskazanej okoliczności skutki prawne, w postaci zmniejszenia wysokości należnego poszkodowanej odszkodowania.

Bezsprzecznie ubezpieczyciel sam nie jest podmiotem trudniącym się najmem pojazdów, a jedynie z takimi podmiotami współpracuje i zgłasza poszkodowanym propozycje zawarcia z nimi umowy. W odpowiedzi na pozew strona pozwana złożyła jednak oświadczenia osób reprezentujących podmioty trudniące się zawodowo wypożyczaniem pojazdów zastępczych, jak 99rent, (...), J.-C.. Wynika z nich, że faktycznie współpracują one z (...) S.A. w S., oraz że traktują ten podmiot na preferencyjnych warunkach, zwalniając najemców z opłat takich jak udział własny w szkodzie, kaucja, opłata za brak limitu kilometrów.

Skuteczności propozycji ubezpieczyciela nie niweczy treść oświadczenia poszkodowanego z dnia 02 marca 2020 r., w którym wskazuje on na obszerność regulaminu K. R. i przewidzianych w nim niekorzystnych dla niego opłat. Strona pozwana nie powoływała się bowiem na współpracę z tym podmiotem, a przy tym już w wiadomości z dnia 29 lutego 2020 r. zapewniła o braku potrzeby ponoszenia opłat tego rodzaju, na które wskazał M. M. (2) w swym oświadczeniu.

Jeżeli zaś chodzi o to, że poszkodowany chciałby przewozić pojazdem swojego psa, to nie jest to okoliczność tego rodzaju, która uzasadniałaby odmowę skorzystania z oferty pojazdu zastępczego przedstawionej przez ubezpieczyciela. Ograniczenia w przewożeniu zwierząt w pojazdach zastępczych są powszechnie spotykane na rynku. Najem ten ma z natury charakter krótkoterminowy (w niniejszej sprawie około miesiąca), a powód nie wykazał po stronie poszkodowanego takiej potrzeby, by miał on przewozić ze sobą psa codziennie. Ogólnikowe powołanie się na potrzebę przewożenia swojego pupila nie stanowi jeszcze o tym, że jest to potrzeba rzeczowo uzasadniona.

Brak skorzystania przez poszkodowanego z propozycji ubezpieczyciela stanowił zachowanie sprzeczne z obowiązkiem współpracy z dłużnikiem w celu minimalizacji szkody wynikającym z art. 354 § 2 k.c.

Nie sposób przy tym jednak podzielić stanowiska ubezpieczyciela, zgodnie z którym skoro samochód uszkodzowany klasy D był wiekowy, to refundacji podlegał koszt najmu według stawek dobowych dla pojazdu klasy C. Segment pojazdu to poza okresem najmu praktycznie jedyne kryterium, według którego wypożyczalnie określają stawki najmu. Brak na rynku pojazdów zastępczych ofert najmu pojazdów wiekowych, wobec czego uszkodzony zawsze może wynająć auto nowsze niż uszkodzone. Sąd uznał więc, że zasadne jest zastosowanie stawki najmu w kwocie 135 złotych netto, zgodnie z propozycją ubezpieczyciela przewidzianą dla pojazdów zastępczych z segmentu D.

Reasumując, wysokość odszkodowania należało wyliczyć według stawki brutto po 135 złotych x 34 dni = 4.590 złotych, która pomniejszona o wypłaconą na etapie postępowania likwidacyjnego kwotę 1.045 złotych, daje 3.545 złotych.

Pozwany otrzymał zgłoszenie wynajmowania pojazdu zastępczego niezwłocznie w drodze e-mail od powoda, jednak okres 30 dni na spełnienie świadczenia nie mógł rozpocząć biegu do czasu zakończenia najmu pojazdu zastępczego (art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz.U.2019.2214 t.j. z dnia 2019.11.15).

Od dnia 02 maja 2020 r. pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, wobec czego od tej właśnie daty na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzone na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie, liczone od kwoty należności głównej.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

W pkt II powództwo zostało oddalone w pozostałym zakresie.

Wobec częściowego uwzględnienia żądania, orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 98 § 1# k.p.c., zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia tych kosztów. Do kosztów poniesionych przez powoda należało wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 1.800 złotych (art. 99 k.p.c. i § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata od pozwu w kwocie 500 złotych, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania zasądzenia podwójnych kosztów zastępstwa procesowego, zważywszy na niski nakład pracy pełnomocnika powoda, wynikający z masowego charakteru pozwów i prostoty postępowania dowodowego w sprawach o odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w reżimie odpowiedzialności ubezpieczyciela OC posiadaczy pojazdów.

Powód wygrał w procesie w 36,06%, wobec czego z poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 2.317 złotych należy mu się od pozwanego zwrot w wysokości 835,73 złotych.

Stąd też orzeczono, jak w pkt III wyroku.